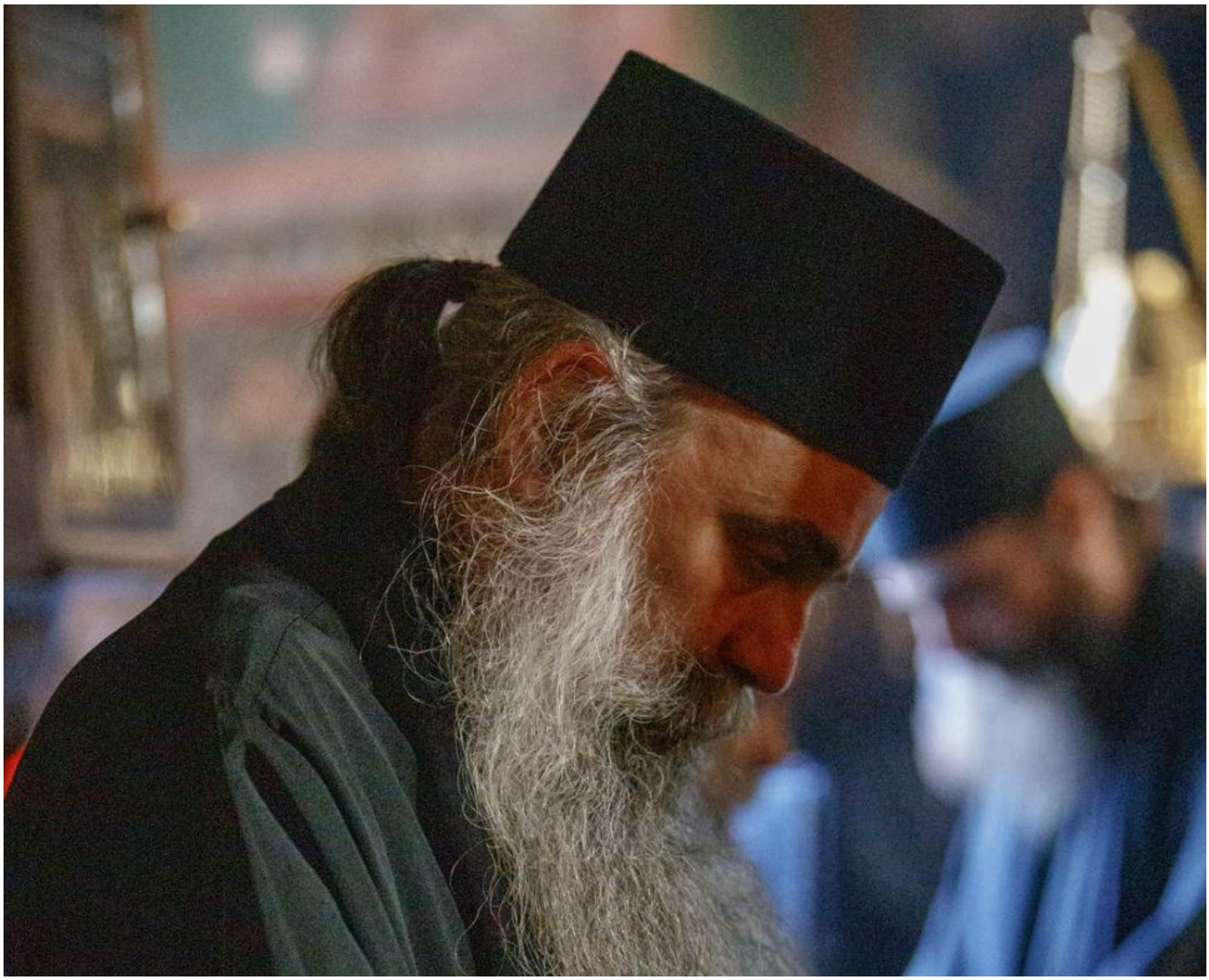
25/10/2019

Este necesar să ne uităm faptele bune

De ce vă reamintiți în permanență ceea ce ați făcut și ne aduceți la cunoștință? Nu știți că dacă vă lăudați pe voi înșivă, Dumnezeu nu vă va mai lăuda? Și în același mod, dacă te deplângi, el nu va înceta să te mai promoveze în fața tuturor.

Căci nu este voia lui ca munca voastră să fie disprețuită. Am spus „disprețuit”? Nu, el face totul și convingând pe toți, pentru ca, chiar și pentru puțin, să te încununeze. El merge în jur căutând scuze pentru a te salva de iad! Din acest motiv, chiar dacă lucrezi doar a unsprezecea oră din zi, el îți oferă toate salariile. Chiar dacă nu aveți niciun motiv să fiți mântuiți, el spune: „Sunt gata să fac lucruri pentru voi, însă nu pentru vrednicia voastră, ci de dragul numelui meu sfânt, pe care l-ați profanat” (Ezechiel 36:22). Deci să suspinăm și să plângem, și El ia rapid stăpânire pe toate aceste lucruri ca motiv de a ne salva.

Deci, să nu ne ridicăm pe noi înșine, ci să ne numim inutili, pentru a deveni utili. Dacă te numești aprobat de ceilalți, devii inutil, chiar dacă ai fost aprobat. Dar dacă te numești inutil, devii foarte folositor, chiar dacă ai fost respins.

Prin urmare, este necesar pentru noi să uităm acțiunile noastre bune.

Bazat pe Sfântul Ioan Hrisostom

- ro.asceticexperience.com